

วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่..... ฉบับที่..... เดือน..... พ.ศ.

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร

นางวชิราภรณ์ พูนสยามพงษ์ *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 โรงเรียน จำนวน 140 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 103 คน โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน คณาจารย์ภาควิชาบริหารการศึกษา และอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2559 ,หน้า 132) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษาด้านการแนะแนวทางการศึกษา ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1.) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2.) ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน

ไม่แตกต่างกัน 3.) ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : 1) ความคิดเห็น 2) การบริหารงานวิชาการ

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ความนำ

การเปลี่ยนแปลงของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในปัจจุบันที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วแต่ละประเทศจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา และองค์การต่าง ๆ ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงตามบริบท กระแสของการเปลี่ยนแปลงยังส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง การศึกษาไทยจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้านการปฏิรูปการศึกษา โดยได้กำหนดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ในมาตรา 39 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการ กระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่ และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2545, หน้า 10) รวมทั้งแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552-2559 ที่มุ่งหวังจะพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยให้มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีจิตสำนึก วัฒนธรรมที่ดีงามและรู้คุณค่าของความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มต่อการเปลี่ยนแปลง ทำให้สถานศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการบริหารงานและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ทิศทาง และเป้าหมายที่กำหนด ต้องปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่เพื่อบริหารจัดการในรูปแบบใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับดังกล่าว และนำสถานศึกษาไปสู่การพัฒนาในยุคเปลี่ยนแปลง

การปฏิรูปการศึกษาและคุณภาพการศึกษาจึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องทำคู่ขนานกันไป เพราะหัวใจของการปฏิรูปการศึกษา คือ การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญเพราะเป็นกระบวนการในการเสริมสร้างบุคคลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการนั้น เกี่ยวข้องกับงานวิชาการโดยตรง เพราะงานวิชาการเกี่ยวกับการเรียนการสอน การพัฒนาผู้เรียนจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนโดยตรงในการบริหารวิชาการภายในโรงเรียนของตนให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการที่จะได้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพตรงตามที่ต้องการ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสนใจในการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหารในการบริหารวิชาการ ถ้ามองในด้านกระบวนการดำเนินงานแล้วเป็นกระบวนการบริหาร

กิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบายการวางแผนการปรับปรุงการเรียนการสอน และประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553) และงานวิชาการถือว่าเป็นงานหลักและสำคัญที่สุดของสถานศึกษา ที่จะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมของประเทศทั้งนี้เนื่องจากงานวิชาการจะเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพทางการศึกษาและมาตรฐานโรงเรียนซึ่งมีลักษณะคล้ายส่วนที่เป็นร่างกายของคน หรือเด็กเป็นส่วนงานที่ใหญ่ที่สุดของระบบ และเป็นงานที่เป็นหัวใจของโรงเรียนโดยมีหลักสูตรเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการ ที่ใช้กำกับกับการจัดระบบการทำงานของโรงเรียนและใช้กำกับกระบวนการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ตอบสนองและสนับสนุนการทำงานวิชาการของโรงเรียน คือ ให้ผลผลิตที่มีคุณภาพให้ได้คนที่สมบรูณ์ งานวิชาการจึงเป็นงานที่เป็นศูนย์กลางของโรงเรียน ครอบคลุมโรงเรียนทั้งระบบดังนั้น โรงเรียนใดที่งานวิชาการก้าวหน้าโรงเรียนนั้นมักจะมีชื่อเสียงเป็นที่นิยม และเป็นที่ยอมรับ

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการขณะนี้พบว่า ผลการสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ระดับประเทศเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้อย่างเป็นรูปธรรม สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป และเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านการศึกษานำผลการศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีเพศและประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 โรงเรียน จำนวน 140 คน เลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 103 คน โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน คณาจารย์ภาควิชาบริหาร การศึกษา และอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2559 หน้า 132)

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และประสบการณ์การทำงานของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตของเนื้อหา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ 2) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา 3) ด้านการนิเทศการศึกษา 4) ด้านการแนะแนวการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ t - test
4. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Sheffe's Post hoc Comparison)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากประงานวิชการนับเป็นงานที่สำคัญของสถานศึกษา เป็นหน้าที่หลักของสถานศึกษา ถือเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา สถานศึกษาจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับงานวิชาการของสถานศึกษา ที่จะสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และคุณสมบัติตามที่ต้องการ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไป และเครื่องชี้วัดความสำเร็จความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กร ผู้บริหารมีความตระหนักถึงความสำคัญของงานวิชาการซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญและภารกิจหลักของการบริหารสถานศึกษา ที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญ ส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ผู้บริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารตามบทบาทหน้าที่ ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำครูในด้านวิชาการและทำงานร่วมกับครูผู้สอน คอยดูแล ให้คำแนะนำประสานความร่วมมือกับครูผู้สอนทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานวิชาการมี ซึ่งสอดคล้องกับฉัตรสุตา อมรชาติ (2556) งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถาบันดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น ผู้บริหารการศึกษาทุกคนควรจะได้รับผิชอบเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครูให้คำแนะนำครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอนสอดคล้องกับรุสนานิ ลอแข็ง (2556) งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพ

ของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับ
หลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาซึ่ง
อาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม ก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ พบว่าครูมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
มาก เนื่องจากการพัฒนาระบบการเรียนรู้เป็นระบบเครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนและการเรียนรู้
พัฒนารูปแบบ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ให้เหมาะสมในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
ตามหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ เสริมสร้างองค์ความรู้
ใหม่ๆ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ ผู้บริหารให้ความสำคัญในการสนับสนุนครูซึ่ง
เป็นบุคลากรหลักและมีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้บริหารจึงต้อง
สนับสนุนให้ครูทำความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักการสำคัญ เพราะจะช่วยในการปรับเปลี่ยนแนวคิด
ในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้บริหารยังมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง
ๆ สอดคล้องกับจักรสุดา อมรชาติ (2556) ผู้บริหารควมคุม กำกับให้ครูมีการจัดเตรียมการสอนและ
บันทึกการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ
ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนา วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง

ด้านที่ 2 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่าครูมีความคิดเห็น
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นการใช้
วีธีระบบในการปรับปรุงและคิดค้นพัฒนาวิธีสอนแบบใหม่ๆ ที่สามารถตอบสนองการเรียนรายบุคคล
การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนแบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้แบบแก้ปัญหา การพัฒนาวิธีสอน
จำเป็นต้องอาศัยวิธีการและเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาจัดการและสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น การ
สอนแบบศูนย์การเรียน การใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ การสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน และการเรียนผ่าน
เครือข่ายคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต การวิจัยในชั้นเรียน ฯลฯ เนื่องจากมีความก้าวหน้าของ
เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์เครือข่ายและเทคโนโลยีโทรคมนาคม ทำให้นักการศึกษาพยายาม
นำศักยภาพของเทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนใหม่ๆ จำนวนมากมาย ทั้งการ
เรียนด้วยตนเองการเรียนรู้เป็นกลุ่มและการเรียนแบบมวลชน ตลอดจนสื่อที่ใช้เพื่อสนับสนุนการฝึกอบรม
ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สอดคล้องกับจักรสุดา อมรชาติ (2556) ผู้บริหารมีการสำรวจความต้องการ
ของครูในการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูได้มีการคิดค้น ผลิตสื่อ
นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาและมีการนิเทศให้ครูมีความรู้ความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการ
เรียนการสอน และสอดคล้องกับสร้อยญา วรณศิลป์ (2556) ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญและ
ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครู รวมถึงส่งเสริมให้ครูผลิต
พัฒนาสื่อ นวัตกรรมและนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน การพัฒนาสื่อ

นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาเป็นอีกด้านที่สำคัญ โดยเป็นเครื่องมือที่ทำให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านที่ 3 ด้านการนิเทศการศึกษาพบว่าครูมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการนิเทศการศึกษาเป็นภารกิจที่จำเป็นต่อการจัดการศึกษา เป็นเรื่องละเอียดอ่อนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย ในหลายๆด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอน ดังจะเห็นได้จากเหตุผลความจำเป็นในหลายประการ เช่น ประการแรก ความเปลี่ยนแปลงของสังคม ความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว บุคลากรในหน่วยงานทางการศึกษาจำเป็นต้องปรับปรุงตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อจะได้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือและพัฒนางาน ให้ทันต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ประการที่สอง ในหน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับมีเป้าหมายในการปฏิบัติงานร่วมกันคือ พัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องใช้กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการนิเทศ เพื่อจะช่วยให้ส่งเสริม สนับสนุนการทำงานซึ่งกันและกัน การนิเทศการศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเหลือสนับสนุนให้กระบวนการบริหาร และการบวนการเรียนการสอนมีคุณภาพถึงระดับที่พึงประสงค์ และประการสุดท้าย มาตรฐานการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องมีการรักษาและควบคุมคุณภาพให้ได้ตามมาตรฐาน และกระบวนการนิเทศศึกษาก็มีขอบข่ายการปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นการควบคุมมาตรฐานการศึกษาโดยตรง สอดคล้องกับสร้อยญา วรรณศิลป์ (2556) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศภายใน โดยผู้บริหารร่วมกับครูดำเนินการนิเทศการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ช่วยเหลือแนะนำการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับวาสนา กล้าน้อย (2556) พบว่า ผู้บริหารมีการจัดระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร มีการติดตามประเมินผลการจัดระบบการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารดำเนินการนิเทศภายในโดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ติดตาม ประเมินผลการนิเทศภายในสถานศึกษาและนำมาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน

ด้านที่ 4 ด้านการแนะแนวการศึกษาพบว่าครูมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการแนะแนวการศึกษาจึงครอบคลุมถึงการส่งเสริมความสามารถทางการเรียนทุกด้าน เช่น ช่วยให้นักเรียนรู้จักวิธีการเรียน การศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม รู้จักหลักเกณฑ์ ในการเลือกวิชาเรียนหรือโปรแกรมการเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถ ช่วยให้สามารถวางแผนด้านการศึกษาต่อในอนาคต

ได้ รู้แนวทางในการเลือกสถานที่เรียนต่อ รู้วิธีที่จะเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าสถานศึกษาต่อ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพชีวิตภายในสถานศึกษาได้ งานแนะแนวเป็นงานบริการที่มุ่งให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในด้านการพัฒนาตนเองโดยนำเอาความสามารถที่ตนเองมีอยู่มาใช้ในการพิจารณาอย่างมีเหตุผล สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ตลอดจนรู้ถึงวิธีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีความสุขในชีวิต การแนะแนวนั้นเกิดขึ้นมาจากปัญหาและความต้องการต่างๆอาจมีลักษณะสัมพันธ์กันจนแยกจากได้ การแนะแนวการศึกษาจะเริ่มตั้งแต่วันแรกของนักศึกษาที่เข้าสู่สถานศึกษา และดำเนินไปจนถึงการสิ้นสุดการเรียนเพื่อไปประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับสูง สอดคล้องกับวาสนา กล้าน้อย (2556) การแนะแนวการศึกษาเป็นการสร้างเข้าใจให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสามารถของตนเอง เมื่อครูเข้าใจถึงกระบวนการแนะแนวที่ถูกต้อง ย่อมทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตนเองคาดหวังได้ โดยผู้บริหารย่อมต้องให้ความสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ด้านแนะแนวที่ถูกต้องให้แก่ครู และสอดคล้องกับรุตานานิ ลอเช้ง (2556) ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูจัดทำข้อมูลผู้เรียนรายบุคคล ติดตามประเมินผลการจัดระบบแนะแนวการศึกษาในสถานศึกษา และส่งเสริมให้ครูใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนครูที่เกี่ยวข้องเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาระบบแนะแนว และมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการจัดระบบการแนะแนวการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการเปรียบเทียบการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจุบันครูชายและครูหญิงมีความเท่าเทียมกันหลาย ๆ ด้าน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนในการปฏิบัติงาน ภาระงานต่าง ๆ ตามความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ความถนัด โดยมิได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศ สอดคล้องกับฉัตรสุดา อมรชาติ (2556) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาได้มอบหมายภาระงานให้กับครูรับผิดชอบตามความรู้ความสามารถ โดยมิได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศ และสอดคล้องกับบุปผา พวงเดช (2556) พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เพราะผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูทั้งเพศหญิงและเพศชายได้เข้าอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานตลอดจนได้พัฒนาวิชาชีพของตนเองอยู่เสมออีกทั้งมอบหมายงานให้รับผิดชอบตามหน้าที่ โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความถนัด

3. ผลการเปรียบเทียบการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะประสบการณ์การฝึกอบรม ศึกษา ดูงาน ผู้บริหารการศึกษามีอาชีพต้องให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้เข้ารับการเพิ่มพูน

ประสบการณ์ ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ การศึกษาดูงานจากแหล่งวิทยาการความรู้ สามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา ได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมพัฒนาทางการศึกษามากขึ้น และมีคุณวุฒิการศึกษาที่สูงขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษามีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับฉัตรสุดา อมรชาติ (2556) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารเป็นภารกิจหลักที่ต้องปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ซึ่งข้าราชการครูทุกโรงเรียนสามารถสังเกตเห็นได้ในระหว่างการบริหารจัดการ ด้วยเหตุนี้ ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน สามารถหลอมรวมแนวคิดในการทำงานร่วมกันได้ สามารถปรับตัวเข้ากับนโยบายที่มีการเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมมือกับภาครัฐหรือเอกชนในการจัดหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตสาทรมาเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน

1.2 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการจัดหาสื่อ และเทคโนโลยีให้เพียงพอกับความต้องการของครู เพื่อนำใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนางาน

1.3 ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมมือกับโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 6 (บางรัก-สาทร) หรือสถานศึกษาของรัฐ และเอกชนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษา

1.4 ด้านการแนะแนวการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมมือกับภาครัฐหรือเอกชนในการจัดหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับวิชาชีพต่างๆ ในเขตสาทร เช่นบุคคลดีเด่นในการประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ อาจารย์หรือนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับโรงเรียนมาเป็นวิทยากรให้ความรู้กับนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายที่ 6 (บางรัก – สาทร)

2. ควรศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านอื่น ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา สวขงาม. (2558). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 (กลุ่มย่อยที่ 6 จังหวัดพะเยา). รายงานการค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- กฤตยา เลิศศรี. (2559). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร. รายงานการค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยนครราชสีมา.
- นิตรสุดา อมรชาติ. (2558). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอสุคิริน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษานราธิวาส เขต 2. รายงานการค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ชลวานี ดิงนามอ. (2556). พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษานราธิวาส เขต 1. รายงานการค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ต้องตา กวดนอก. (2556). การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพฯ กลาง สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิลวรรณ วัฒนา. (2556). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุปผา พวงเดช. (2556). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาเพชรบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- รุสนานี ลอเชิง. (2556). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน อำเภอบาเจาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษานราธิวาส เขต 1. รายงานการค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สุกัญญา ประเสริฐสังข์. (2556). การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มจุน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาพะเยา เขต 2. รายงานการค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา.